

ERICKSON'S PSYCHOSOCIAL STAGES			
<i>Stages</i>	<i>Crisis</i>	<i>Favorable Outcome</i>	<i>Unfavorable Outcome</i>
Childhood			
1st year of life	<i>Trust vs. Mistrust</i>	Faith in the environment and future events	Suspicion, fear of future events
2nd year	<i>Autonomy vs. Doubt</i>	A sense of self-control and adequacy	Feelings of shame and self-doubt
3rd through 5th years	<i>Initiative vs. Guilt</i>	Ability to be a "self-starter," to initiate one's own activities.	A sense of guilt and inadequacy to be on one's own
6th year to puberty	<i>Industry vs. Inferiority</i>	Ability to learn how things work, to understand and organize.	A sense of inferiority at understanding and organizing.
Transition years			
Adolescence	<i>Identity vs. confusion</i>	Seeing oneself as a unique and integrated person.	Confusion over who and what one really is.
Adulthood			
Early adulthood	<i>Intimacy vs. isolation</i>	Ability to make commitments to others, to love.	Inability to form affectionate relationship.
Middle age	<i>Generativity vs. self-adsorption</i>	Concern for family and society in general.	Concern only for self— one's own well-being and prosperity.
Aging years	<i>Integrity vs. despair</i>	A sense of integrity and fulfillment; willingness to face death.	Dissatisfaction with life; despair over prospect of death.

Appearance of Moshe / News of the Geulah
Freedom from slavery
Korban Pesach / Blood on doorposts
Initial journey in the desert / Kriyat Yam Suf
Matan Torah
Kabbalat HaTorah / Cheit HaEigel
Entry into Israel / Cheit Hameraglim
Continuation of Jewish History / Destiny

A Piaget Pesach (or “An Erikson Exodus”):
Yetziat Mitzrayim through the Lens of Developmental Psychology

לז"נ דוד חיים בן צבי עקיבא וסימה פרל - ניסן תשע"ו

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף לב/א

אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו למצרים מאתים ועשר שנים מפני שעשה אנגרייא בתלמידי חכמים שנאמר וירק את חניכיו ילידי ביתו ושמואל אמר מפני שהפריז על מדותיו של הקדוש ברוך הוא שנאמר במה אדע כי אירשנה ורבי יוחנן אמר שהפריש בני אדם מלהכנס תחת כנפי השכינה שנאמר תן לי הנפש והרכוש קח לך

ספר יחזקאל פרק טז

(ד) ומוֹלְדוֹתַיָּךְ בְּיוֹם הַוִּלְדוּת אֶתְּךָ לֹא כָרַת שְׂרָף וּבָמִים לֹא רָחַצְתָּ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלַח לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: (ה) לֹא חָסָה עָלֶיךָ עֵינָ לַעֲשׂוֹת לְךָ אֶחָת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עָלֶיךָ וַתִּשְׁלַכִּי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגֵעַל נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדוּת אֶתְּךָ: (ו) וְאַעֲבֹר עָלֶיךָ וְאַרְאֶה מִתְּבוֹסָסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאֹמֵר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאֹמֵר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי:

ילקוט שמעוני דברים - פרק ד - רמז תתכח

או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי ... מהו "גוי מקרב גוי"? כאדם שהוא שומט את העובר ממעי הבהמה. כך הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים.

ספר שמות פרק ו

(ו) לְכֹן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדוּד וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדְתֶּם וְנִגַּלְתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: (ז) וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְדוּד אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלֹת מִצְרַיִם: (ח) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לְכֶם מוֹרְשָׁה אֲנִי יְדוּד:

ספר התודעה - פרק עשרים

כל השנה כולה אומרים לו לאדם: 'אמור מעט ועשה הרבה' ... ובפסח אומרים לו "והגדת" - 'וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח'. ועוד אמרו חכמים שכל גופו של חג זה - פסח - נקרא על שם מעלת הסיפור והשיחה. פסח - "פה סח".